

ριακὸν ἀπολυτήριον, τοῦτον δὲ καθήρεσε καίπερ ἔχοντα συμψήφους καὶ ἀναγνωριζούσας αὐτὸν ὡς ἀρχιερέα τὰς λοιπὰς ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

1871—1873. 249. ΑΝΘΙΜΟΣ ΣΤ' τὸ γ'.

Τῇ 5 σεπτεμβρίου 1871 ἐκλεγεὶς τὸ τρίτον ὁ "Ανθίμος ἐνόμισεν ἵκανὸν ἔαυτὸν εἰς διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆς 30 σεπτεμβρίου 1873, δτε παραιτησάμενος τὴν ἀρχὴν ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐν τῷ Βοσπόρῳ χωρίον Κανδηλλί, ἐν ᾧ περὶ τὰς ἀργὰς τοῦ ἔτους 1878 ἀπεβίωσεν ἐννενηκοντούτης σχεδόν.

"Ο πατριάρχης "Ανθίμος παρέβη τὰς περὶ σχηματισμοῦ συνόδου διατάξεις τῶν κανονισμῶν· συνέστησεν δύμας κεντρικὴν ἐκπαίδευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις· ἀνεγνώρισε κανονικῶς ἀρχιερέα Πενταπόλεως τὸν ὡς ιερέα ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου καθαιρεθέντα Νεῖλον· εἰργάσθη πρὸς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Πατριαρχείου· καὶ μετὰ διετῇ παράβασιν τῶν κανονισμῶν ἐδήλωσε κατὰ αὐγούστον τοῦ 1873, δτι τέλος ἀνελάμβανε 'να διοικήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν.

"Η ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι πορεία 'Ανθίμου τοῦ ΣΤ' ἦν ἄφρων· κατ' ἀρχὰς συγκοινωνήσας τοῖς καθηρημένοις βουλγάροις ἀρχιερεῦσιν, ὡσανεὶ εἶχον τὸ ἐνεργὸν τῆς ιερατείας, εἶτα κατεδίκασεν αὐτὸὺς, ἀκολούθως δὲ συνεκάλεσε σύνοδον τοπικὴν μεγάλην ἐν Κων/πόλει, δπως κηρύξῃ σχισματικοὺς τόν τε κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τὸν βουλγαρικὸν, μετ' οὐ πολὺ δὲ κατηγορήθη ὡς συνεννοούμενος μετὰ τρίτων πρὸς διόρθωσιν τῆς δημιουργηθείσης οὕτως ὑπ' αὐτοῦ καταστάσεως.

"Ο 'Ανθίμος ΣΤ' ἐψύχρανε τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας. Ι. Γενεών· Πατριαρχ. Πίνακες

